

Kedvenc énekeim 15.: Ho 55.

Kereszten haldokló kegyes Jézusom,
Jövök, én tékozló, hozzád, orvosom.
Nagy bűnökkel telten eléd térdepeltem,
Én kegyes Jézusom, tisztítsd meg a lelkem!

Lábadnál, Jézusom, vezekelni jó.
Én gőgös homlokom a porba való.
Most tudom, mit érek, bűnös emberféreg,
Most tudom, por vagyok, és a porba térek.

Szórjad, ó Istenem, fõmre hamudat!
Bánat és kegyelem tisztaságot ad.
Én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem
Lábadnál levetem töredelmességben.

Én kegyes Jézusom, tied vagyok én!
Mennyei orvosom, egyetlen remény.
Csak egy, amit kérek, majd ha porba térek,
Lássa meg arcodat a megtisztult lélek.

Az ének dallama Kovács Márk Énekeskönyvéből való (1842.) Szövegét Sík Sándor írta. (1889-1963.)
Az Éneklõ Egyházban csak két versszaka van, kissé átdolgozva. (É 75.)

Elsõ kategóriás ének: Jézushoz szól. Feltûnõ, hogy kétszer is „orvosom”-nak szólítja! Ismétlõdõ jelzõje pedig: „kegyes”, azaz irgalmas.

Az elsõ versszakban a lelkem megtisztítását kérem. A harmadik versszakban kiderül, hogy a megtisztuláshoz nem elég a „kegyes orvos” kegyelme, hanem kell az én bûnbánatom is! Le kell vetnem, el kell vetnem a vétkeimet. A bánat és a kegyelem együtt biztosítja a tisztaságot.

Bagdy Emõke könyvében olvasom: „Gyógyító hatású, ha kimondhatom titkomat, ami a lelkemet belülrõl feszíti. A titok és a szégyen izolál, kirekeszt az emberek közül. A titok tönkreteszi a lelki rendszert, súlyos pszichikai bajokat okoz, bizalmatlanságot, gyanakvást, félelmet szít. Ám nagyon-nagyon nehezünkre esik másoknak megmutatni a sebezhetõ pontjainkat.” (v.ö.: Bagdy Emõke: Hogyan lehetnénk boldogabbak? 94-95. oldal.)

Jézust olyan valakinek tekintem, akinek bármikor bármit elmondhatok, biztosan meghallgat, és ezáltal gyógyítgat engem. Szívesen is mondom el neki mindent, mert olyannak képzelem el Őt magamnak, aki derûs arccal fogadja szavaimat.

A nagybõjti idõben Jézus szenvedésére irányul a figyelmünk. Ez az ének is így kezdõdik: „Kereszten haldokló kegyes Jézusom.” De most bajban vagyok. Hogyan kezdjek én panaszkodni, problémáimmal elõhozakodni a kereszten kínlódó, hamarosan meghaló Jézusnak. Lehet nekem nagyobb fájdalom, mint amit Ő él át ott a szégyen fáján? Meg se merek szólalni!

De ez az indítás, a szenvedõ Krisztusra tekintés az EMBER elképzelése a gyógyítás mibenlétérõl. JÉZUSNAK más elképzelése van. Ezt az elképzelését közölte is 90 évvel ezelõtt Fausztina nõvérrel. Nem a gyõtrõdõ Jézus-arc közvetíti a kegyelmet, a megbocsátást, az irgalmasságot, hanem a derûs Jézus arc, akibõl az irgalom fénysugarai áradnak!

Ha tehetném, így írnám át az ének elsõ sorát:
Ó, énrám mosolygó, kegyes Jézusom ...